

الغاشية

مکی سورة دی ۲۶ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ١

آیا له هغی هیبتناکی احاطه کوونکی پینبی (قیامت) نه خبر بی (چی غیره به بی له ټولو خلکو راجاپیره شی).

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ٢

خینی مخونه به په دغه ورځ ذلیل او شرمیدلی وی.

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ٣

پخپلو ټولو (دنیوی هلو څلو) به ستومانه وی (چی هیڅ گټه بی ورته و نه رسوله).

تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ٤

سوځوونکی اور ته به ورغورځی.

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ أَنِيَّةٍ ٥

څښاک به بی د جوشیدلو اوبو له چینی څخه وی.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ٦

خواره به بی هم زهرجن اغزن بوتی وی.

لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ ٧

چی نه به پرې قوت اخلی او نه به بی ولږه کموی.

وَجْوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ٨

(بل خوا به) یو شمیر څیری په دغه ورځ بنیرازه او له خوبنی ډکي وی.

لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ٩

پخپلو (دنیوی) هلو ځلو (عبادتونو او نیکو عملونو) به خوښ او مطمئن وی.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ١٠

په ډیرو عالیشانو جنتونو کې به اوسیدی.

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةٌ ١١

هیڅ خوشې او عبث خبره به نه اوری.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ١٢

روانې رنې چینی به وی.

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ١٣

ارزښتناک لوړ او مجل تختونه به وی.

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ١٤

او (د چينو ترڅنگ به) جامونه پراته وی.

وَنَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ ١٥

او هم به کتار شوی بالبتونه وی (چې جنتیان ورته ډډې وهی).

وَزَرَابِيٌّ مَبْثُوثَةٌ ١٦

او فاخره فرشونه به غوړیدلی وی.

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ١٧

نو آیا (کافران د اوبې جسمانی هیکل او جوړښت ته په دقت او تأمل) نه گوري چې څنگه پیدا شوی دی؟

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ١٨

او آسمان ته (نه گوري) چې څنگه (بې له ستونو جوړ او) پورته شوی دی؟

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

او غرونو ته (نه گوري) چي څنگه (په څمکه کي) ټينگ شوي دي؟

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

او څمکي ته (پام نه اروي) چي څه ډول هواره غوريډلي ده؟

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

نو (اي پيغمبره!) و عظ او نصيحت ته ادامه ورکړه، ځکه ستا وظيفه نصيحت کول دي.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾

مکلف نه يي چي هغوي (په زور او جبر ايمان راوړلو ته اړ باسي).

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

خو څوک چي ستا له پرله پسې (و عظ او نصيحت نه) مخ گرځوي او کفر خوره کوي،

فَيَعَذِبُ اللَّهُ الْأَكْبَرُ ﴿٢٤﴾

الله تعالی به يي په لوی عذاب اخته کړي.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

د راتگ (وروستي مرجع يي) زمونږ حضور دي چي (هر ورو به) راته راځي.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

بيا يي مواخذه او حساب زمونږ په عهده دي.

« تمت سورة الغاشية بفضل الله و رحمته »

=====